

Din învățăturile Părintelui
ARSENIE BOCA

TALANȚII
ÎMPĂRĂȚIEI

Din învățăturile Părintelui
ARSENIE BOCA

ROSTUL
ÎNCERCĂRIILOR

Din învățăturile Părintelui
ARSENIE BOCA

OMUL,
ZIDIRE DE MARE PREȚ

Ierom. TEOGNOST

R O M Â N I ,

**apărați-vă Dreapta Credință,
preoții și libertatea.
Refuzați actele cu cip**

*“Nu vă amăgiți: de nu se va curăți neamul
acesta român de patimi, Duhul Sfânt nu va veni
peste el!”; “Să ne rugăm lui Dumnezeu așa cum
respirăm aerul!”*

(Avva Petroniu Tănase - (Starețul Schitului
Românesc Prodromul Sfântul Munte Athos)

Citește cartea și spune și la alții

CUPRINS

În loc de introducere.....	5
Sfântul Ierarh Nicolae, model de Ierarh drept-credincios.....	8
Sfântul Nicolae Velimirovici. Prin fereastra temniței.....	13
Poziția Bisericii Ortodoxe referitor la actele biometrice.....	31
Poziția Bisericii Greciei.....	31
Scrisoare deschisă din Sfântul Munte Athos cu privire la noile buletine.....	41
Sfântul Sinodul al Bisericii Rusiei.....	53
Comunicatul Sinodului Mitropolitan al Clujului, Albei, Crișanei și Maramureșului.....	61
Biserica Ortodoxă Română.....	65
Biserica Ortodoxă din Moldova.....	66
Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe a Ucrainei.....	79
Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe a Serbiei.....	79
Poziția Marilor Părinți ai Bisericii Ortodoxe.....	81
Părintele Justin Pârvu.....	81
Părintele Arsenie Papacioc.....	157
Părintele Adrian Făgețeanu.....	164
Părintele Petroniu Tănase (Sfântu Munte).....	167
Cuviosul Paisie Aghioritul.....	175
Părintele Melchisedec Velnic (Măn. Putna).....	194
Ierom. Ștefan dimpreună cu toți părinții Schitului Lacu din Sfântu Munte.....	196
Părintele Gheorghe Calciu-Dumitreasa.....	199

Părintele Nicodim de la Tarcău.....	201
Părintele pustnic Proclu.....	203
Părintele Serafim Bădilă (Măn. Cășiel).....	207
Părintele Mihail Stanciu - (Măn. Antim).....	209
Părintele Irineu - (Măn. Prislop).....	221
Părintele Amfilohie Brânză - (Măn. Diaconești).....	226
Părintele IOAN de la Rarău.....	232
Profeticul Steinhardt, despre omul îndobitocit de azi...	241
Sfântul Ierarh nou Mucenic Ermoghen al Tobolsku- lui și Siberiei.....	242
Sfântul Lavrentie de Cernigov.....	243
Guvernarea electronică și drepturile omului.....	248
Și acum, ce facem?.....	264
5 - Comunicări referitor la actele cu cip.....	292
Mitropolitul Serafim al Pireului despre Cardul Cetățeanului.....	292
Noul buletin de identitate este un bilet fără întoar- cere.....	304
Studiu despre RFID realizat de Pr. Prof. Dr. Mihai Valica cu binecuvântarea † I.P.S. TEOFAN.....	312
Explicații științifice referitoare la descoperirea numărului 666 în codul de bare.....	324
Pătrunderea metodică a numărului 666 în viața noastră.....	342
Despre CIP-urile RFID.....	348
Supravegherea electronică.....	366
Al optulea veac.....	381
Medicii români sunt împotriva cardului de sănă- tate.....	383
Ce se ascunde în spatele cardului de sănătate cu cip?	394

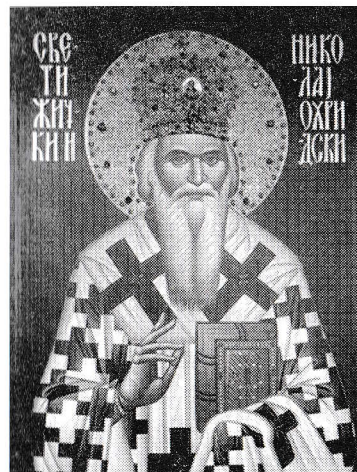
Ce vor să ascundă autoritățile în privința informa- tizării sănătății, a cardului și a datelor personale.....	411
Leviathanul informatic și diversiunile autorităților.....	415
Proiect de lege pentru unificarea Cardului de sănă- tate cu Cartea de identitate.....	423
Noile buletine vor fi și carduri de sănătate! Decizie de ultim moment incredibil de abuzivă a parlamen- tului.....	426
Despre pericolul pașapoartelor electronice.....	436
8 - Atitudini și metode de apărare împotriva războiului electronic.....	447
Experimente și programe secrete de control a minții omului.....	447
Controlul minții prin implanturi și microcipuri.....	458
Supunerea noastră trebuie să dovedească discer- nământ.....	468
De ce vom fi osândiți pentru semn?.....	474
Cum vom proceda cu banii și ce vom mânca?.....	482
Criza artificială.....	489
Ce putem face?	509
Sfânta Împărtășanie dă putere celor ce nu se vor închina lui antihrist.....	511
Un reportaj incendiar.....	512
Pericolul lepădării.....	528

Sfântul Nicolae Velimirovici

Prin fereastra temniței³

„Frații mei, trebuie să punem în armonie gândirea noastră cu gândirea lui Dumnezeu, altfel ne vom amăgi în fiecare ceas și la fiecare pas. Nu degeaba grăiește marele Apostol al lui Hristos: *„Omul cel sufletește nu primește cele ce sânt ale Duhului lui Dumnezeu; că nebunie sânt lui și nu le poate înțelege, căci duhovnicește se judecă. (...) Iar noi avem mintea lui Hristos”* (I Cor. 2,16).

De aceea Sfinții Apostoli au putut să cugete fără

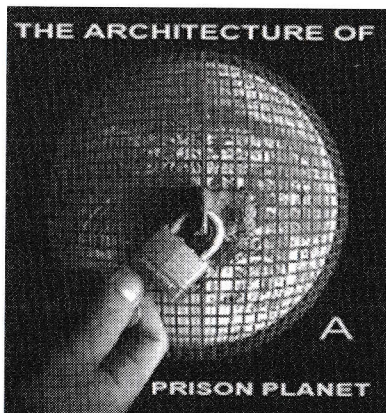

greșeală, să propovăduiască fără greșeală, să judece și să lucreze fără greșeală. Pentru că au preschimbât mintea omenească în minte dumnezeiască, pentru că au cugetat nu precum oamenii, ci precum Dumnezeu.” (p.24)

„Sârbilor, [Românilor; n.ed.], dacă nu vreți să fiți aruncați din nou într-o prăpastie și mai întunecată și înfricoșătoare, atunci să știți că singura cale este să vă întoarceți la Hristos. Peste tot să ștergeți cuvântul „cultură” din țara voastră, și să puneți în loc cuvântul

³ Conținutul prezentului capitol este extras din lucrarea „Despre gândurile despătimitoare și rostul lor pentru mântuire” Ierom. Artemie Popa; 2012.

Hristos.” (p.29) În rugăciunea Tatăl nostru și în rugăciunile ortodoxe, „nicăieri nu cerem, nici nu am cerut de la Dumnezeu să ne dea „cultură” sau „civilizație.” (p. 30-31) „Și nu va fi nici o mirare dacă Biserica va rândui o rugăciune împotriva „culturii” ca o însumare a tuturor relelor. Căci dacă Biserica are rugăciuni împotriva mândriei, împotriva urii, sălbăticiei, păgânătății,

jurământului strâmb, fără-delegii, tâlhăriei și împotriva a toată hulirea lui Dumnezeu și a toată neomenia, de ce nu ar avea o rugăciune împotriva „culturii”, ca o însumare a tuturor acestor rele? Nu numai că o astfel de rugăciune ar fi îndreptățită și trebuincioasă, ci credem

că s-ar cuveni o zi de rugăciune pe an, rânduită de stat, în care tot poporul, împreună cu cârmuitorii săi, să-l roage pe Dumnezeu și Domnul să-i izbăvească de „cultură.” Căci „cultura” este noua păgânătate, noua închinare la idoli. Când popoarele amăgite de diavol se vor izbăvi de această mai de pe urmă idolatrie, abia atunci vor începe să se roage, cu pocăință și suspine, Unuia Dumnezeului celui Viu în Treime, Tatăl și Fiul și Sfântul Duh. Amin” (p.32)

„Vă întrebați, oare, dacă această generație de rătăciți, cea mai rătăcită din întreaga istorie, va putea vreodată să se întoarcă la adevăr și cinste? Va putea.

Fie ca Hristos cel disprețuit să binevoiască a se petrece acest lucru cât mai grabnic. Dar când se va petrece? Atunci când „frații” noștri din Apus vor scrie mii de cărți pe an spre slava lui Hristos, Dumnezeul nostru. Și când miile lor de gazete vor scrie zilnic spre lauda virtuților și bunelor-săvârșiri Creștine, în loc să scrie despre crime, despre batjocorirea măririi dumnezeiești, despre negoțul cu pornirile trupești. Când va avea loc această schimbare, atunci eretica omenire Apuseană se va înfățișa înaintea văzutelor ceruri spălată, curățită și înmiresmată cu miresme cerești. Atunci noi, drept-slăvitorii, ne vom bucura, căci îi vom redobândi pe frații noștri cei întorși.” (p.55) „Frații mei, citiți Sfânta Scriptură mai înainte de toate și mai mult decât toate. Cunoștințele dobândite dacă citiți tot, dar mai puțin Sfânta Scriptură, vor sluji doar la pieirea voastră, nu spre mântuire. După Sfânta Scriptură, să citiți Viețile Sfinților, adică înfățișarea vieților sfinților și sfintelor biserici celei Ortodoxe. Toate cărțile lumii acesteia nu pot aduce sufletului omenesc acea putere, mângâiere și dulceață adusă de Sfânta Scriptură și de Viețile Sfinților.” (p.61)

„Răutate în inimă și minciună în gură, frații mei, așa a ajuns omenirea în vremurile noastre. Răutatea și minciuna sunt focurile ce au pricinuit aprinderea întregii lumi în ultimele două războaie mondiale. Răutatea și minciuna - aceste două meșteșugiri ale lumii, să știți, vor lucra neobosit să producă și cel de al treilea incendiu mondial, mai înfricoșat decât cele două, de mai înainte. Luptați, fraților, împotriva răutății și minciunii. Luptați împotriva răutății din inimă și minciunii din gură, ca să împiedicați noul război mondial între

popoare.” (p.62) „Potrivit lăcomiei omenеști, fiecare popor și fiecare om caută putere, plăcere și slavă întocmai după chipul Papei de la Roma. Potrivit inteligenței omeneti, fiecare popor și fiecare om se socotește cel mai inteligent, zicând că i se cuvin toate bunătățile pământești. Cum să nu fie atunci războaie între popoare și între oameni? Cum să nu fie nebunie și mânia între oameni? Cum să nu fie molime, secetă, revărsări de ape, bube și tuberculoză, revoluții și războaie, și iar războaie? Trebuie să fie toate acestea, așa cum trebuie să iasă puroiul din rana infectată, așa cum trebuie să se răspândească putoarea necurățiilor îngrămădite.” (p.78)

„Veacul nostru nu este bogat în înțelepciune. Din toate veacurile ce au trecut, acesta este, pare-se, cel mai sărac în înțelepciune. Nu numai că nu trăiește cu înțelepciune, ci nici nu știe ce este înțelepciunea. A uitat.” (p.80) „Dacă Europa se laudă cu cultura, ea se laudă cu ceva, nu cu cineva. Căci și alte popoare au cultura lor, și nu au nevoie de cea Europeană. Alte popoare, precum Indienii și Chinezii au o cultură mult mai bogată, mai profundă și mai rafinată decât cultura Europeană; din această pricină ei urăsc și disprețuiesc cultura Europeană. De aceea, spunem: dacă Europa se laudă cu cultura, cu nimic se laudă. Dacă Europa ar fi rămas Creștină, s-ar fi lăudat cu Hristos, nu cu cultura. Iar marele popoare ale Asiei și ale Africii, chiar nebotezate, dar având deschidere duhovnicească, ar fi înțeles-o și ar fi prețuit-o. Căci acele popoare se laudă cu credința lor, cu dumnezeii lor, cu cărțile lor religioase; unele cu Coranul, unii cu Vedele sau cu altele.

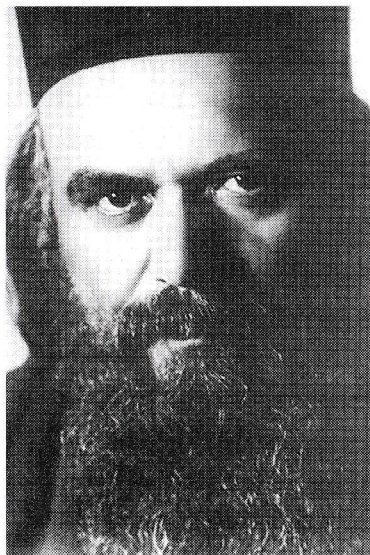
Ei, carevasăzică, nu se laudă cu lucrul mâinilor lor, cu cultura lor, ci cu ceva pe care îl consideră mai presus de ei, mai presus decât orice altceva. Numai popoarele Europene nu se laudă cu Hristos și cu Evanghelia lui Hristos, ci cu mașinile lor groaznice și cu produsele lor ieftine, adică cu cultura lor. Urmarea acestei lăudăroșenii a Europei cu insistență asupra culturii este că toate popoarele necreștine îl urăsc pe Hristos și Creștinismul. Urând cele mici, urăsc și cel este cel mai mare. Urând produsele și oamenii din Europa, Îl urăsc și pe Dumnezeu Europei. Dar, vai, Europa nici nu se sinchisește de aceasta - căci ea, mai înainte de toți, și-a urât și și-a lepădat Dumnezeu. Neamurile Europene au ajuns la această stare de neînvidiat din pricina creșterii sale greșite sub înrâurirea unei biserici aflate în greșală de 900 de ani încoace. Pentru aceasta nu popoarele Europene sunt de vină; de vină sunt conducătorii duhovnicești ai lor. Nu turma e de vină; de vină sunt păstorii.” (p.91)

„Credința adevărată, credința Creștină - aceasta e cunoașterea descoperită de Dumnezeu oamenilor în privința celor mai de seamă lucruri: despre Unul Dumnezeu, despre suflet, despre calea vieții, despre cealaltă lume și despre Judecata lui Dumnezeu. Această cunoaștere descoperită nu ține nici de cultură, nici de incultură; nici de cunoașterea omenească, nici de necunoașterea lucrurilor lăaturalnice. Iar lucruri neînsemnate sunt acestea: cum se face săpunul din seu, cum se extrage fierul din minereu, cum se fac drumurile și se ridică podurile, cum se numără, se socotește și se măsoară, cum se sădește și se altoiește, cum se

cunoaște înțelesul. Pentru aceste cunoștințe mărunte, este de ajuns înțelegerea omenească. Școala modernă și-a făcut sieși și lumii un dumnezeu din aceste cunoștințe mărunte ale sale. Aceasta este *cunoașterea care semețește* (I Cor. 8,1), precum înțelept grăiește Sfântul Pavel, sau *cunoașterea cu mincinos nume* (I Tim. 6,20), tot după cuvintele lui.” (p.96)

„Școala Europeană s-a depărtat de credința în Dumnezeu. Din această pricină s-a preschimbat într-o cameră de otrăvire, de aici provine moartea omenirii Europene.” „După Europa ne-am luat și noi (ROMÂNII). Pentru aceasta, am pățimit cumplit. Oare ne vom înțelepți? Oare vom avea înțelepciunea și curajul să ne întoarcem din rătăcire pe calea cea dreaptă, înaintea Europei și fără Europa? Aceasta este întrebarea de viață și de moarte pusă acum înaintea noastră. Să apucăm, dar, pe calea Părinților noștri și nu ne vom înșela. Să ne întoarcem la credința cea dreaptă și să lepădăm știința cea mincinoasă, și nu ne va părea rău. Să fim oameni, nu maimuțe, și Dumnezeu ne va primi ca fii ai Săi.” (p.97)

„Apusul a dat în mintea copiilor. În aceasta stă urâciunea și nebunia lui. În perioada sa Creștină, atunci Apusul era ortodox, el vedea cu duhul și privea

cu mintea. Însă cu cât s-a îndepărtat mai mult de adevărul și virtuțile Creștine, cu atât i s-a scurtat vederea duhovnicească, până ce în veacul al XX-lea, aceasta s-a întunecat de-a binelea. Nu i-au mai rămas acum decât ochii trupești, pentru vederea materială. Apuseanul și-a înarmat ochii cei trupești cu multe instrumente nemaîntâlnite pentru a vedea mai bine și mai în amănunt lumea materială, forma și culoarea ei, numărul, măsura și distanța. El se uită prin microscop și vede viermișorii, microbii, precum nu i-a văzut nimeni, niciodată. Se uită prin telescop și vede stelele ca și cum ar fi deasupra hornului casei, așa cum nimeni altul dintre oameni nu le-a mai văzut vreodată. Dar până aici; atât, și nimic mai mult! Însă în ceea ce privește întreaga vedere și pătrundere duhovnicească în miezul ascuns al lucrurilor, în rostul și înțelesul întregii zidiri din marele cosmos de deasupra noastră, o, frații mei! - în această privință, omenirea Apuseană de astăzi e mai oarbă decât Arabia musulmană, decât India brahmanilor, decât Tibetul budist și decât China animistă. O mai mare rușine pentru Hristos decât aceasta, ca cei botezați să fie mai orbi decât cei nebotezați, nici că se poate.” (p.105-106)

„Europa trăiește în cercul fermecat al descoperirilor. Cine apare cu o descoperire nouă este proclamat geniu. Cine disprețuiește, însă, descoperirile altora e proclamat doctor în știință. Descoperirile Europene sunt foarte multe, aproape nenumărate. Dar nici una dintre aceste descoperiri nu-l face pe om mai bun, mai cinstit și mai luminat. În ultima mie de ani, Europa nu a făcut măcar o singură descoperire în domeniul cură-

ției duhovnicești și morale, ci numai în domeniul material. Descoperirile Europei au adus omenirea pe buza prăpastiei, au aruncat-o în beznă duhovnicească, în brațele unei stricăciuni întunecate, ce nu s-a mai pomenit în istoria Creștinismului. Căci Europa și-a îndreptat toate descoperirile împotriva lui Hristos; ori după mintea sa smintită, ori la îndemnul Evreilor, nu știm. Când s-a descoperit telescopul pentru observarea stelelor îndepărtate, oamenii de știință Europeni au făcut interpretări din aceasta în detrimentul Evangheliei lui Hristos. Când s-a descoperit microscopul, a fost o altă pricină ca să se rădă de Hristos. Când au fost descoperite calea ferată, mașina cu aburi, telegraful și telefonul, întreg văzduhul a vuit de lăudăroșenia Europei pe socoteala lui Dumnezeu și a Hristosului Său. Când oamenii au descoperit mașinile de mers sub apă, de zburat în văzduh, de convorbiri la mari distanțe, atunci Hristos i-a părut Europei la fel de nefolositor și de anacronic precum mumiile Egiptene. Europa a întrebuințat, însă, toate descoperirile ei din ultimele două sute de ani spre sinuciderea în războaie mondiale, spre fărădelege, spre ură, la nimicire, la înșelare, la șantaj, la pângărirea lăcașurilor sfinte și a obiceiurilor sfinte, la minciuni, necinste, desfrânări și nelegiuiri în întreaga lume. Dar, de fapt, Europa nu a înșelat pe nimeni, ci pe ea însăși. Popoarele necreștine au văzut ce înseamnă Europa, ce aduce și ce vrea ea, de aceea au și numit-o *Demonia Albă*” (p. 133-134).

„În Europa contemporană, Dumnezeu și sfântul sunt disprețuiți; de aceea Europeanii nici nu au frică de

Dumnezeu, și nici nu se rușinează de oameni. Nimic nu este disprețuit mai mult în Europa decât Dumnezeu și sfântul” (p.144) „Ești un animal - nu te rușina de asta, trăiește ca un animal. Așa cântă, vuiesc și răsună nălucile moderne ce poartă încă forma trupească a oamenilor, dar au sufletele în lanțurile satanei, purtătorul răului și întunericii. Iar numărul nălucilor e foarte mare în pământul numit Europa.” (p.148) „... fiecare urăște viciile sale în alții. Europa respiră duhul Jidovesc, de aceea îi prigonește pe Evrei. Evreii nu mai sunt de nici un folos Europei. Ei și-au încheiat lucrarea

în Europa. Omenirea Europeană îi va înlocui cu destoinicie în lupta împotriva lui Dumnezeu și împotriva lui Hristos.” (pg.158)

„În numele lui Hristos s-a botezat Europa păgână, și cu numele Lui a pecetluit și a întărit o bună vreme gândurile, cuvintele și lucrările sale. Dar, zbuciumată și îndepărtată de la calea sa s-a desprins treptat de Hristos și a urmat de-a lungul veacurilor, ușor, ușor, cugetele nebunilor și - ale celor fără de minte - din acea zi blestemată în care fariseii și arhieriei ei, în trufia lor nebună, s-au rupt de Sfânta Biserică a Răsăritului și au pornit pe o cale mai apropiată și mai cunoscută necuratului Jupiter și sângherosului Nero, decât blândului Hristos, Fiul Fecioarei. Cu vremea, Apusul Creștin și-a înțeles cumplita înșelare și, de aceea, și-a urât arhieriei și i-a lepădat, iar în locul lor i-a chemat

și i-a recunoscut pe filosofi ca fiind descoperitorii și tâlcuitorii adevărului. O, fraților, ca și cum adevărul ar putea fi aflat în pietrișul de pe țărmul mării vieții! Cu adevărat, nu se poate. Toate filosofările oamenilor sunt zadarnice și primejdioase. Nu cunoaștem nici un filosof din Europa și America să fi cunoscut adevărul și să fi aflat calea. Nu știm nici măcar unul, căci nici nu este vreunul. Toți sunt păgâni. Toți sunt mai aproape de stoici și de epicurei, decât de Apostolii Ioan sau Pavel. Toți sunt nebuni și ademenitori, călăuze oarbe ale celor orbi.” (p.160) „Așa era la vechii Evrei, așa e și astăzi la Europeanii jidoviți. În ce constă esența culturii Europene? În curățenia trupească. De aici marea nevoie de apă, apeducte, canale, băi. Cultura e curățenia de dinafară. Cu cât a fost mai mult neglijată curățenia lăuntrică a inimii, a minții, a gândurilor, a conștiinței și a cuvintelor, cu atât mai mult a fost accentuată curățenia trupească de dinafară.” (p.172)

„Dar Evreii și tatăl lor, diavolul, au izbutit, prin otrăvirea treptată și îndelungată a duhului și inimii omenirii Europene să o întoarcă de la cinstirea adevăratului Dumnezeu și să o aducă la închinarea idolului culturii. Ce e cultura? Este o hârtie colorată sau un lemn cioplit, sau o piatră cioplită, sau o grămadă de pietre adunate într-o clădire, sau un cântec, sau o croială de haină, sau o mașină cu aburi, sau o mașină electrică, sau o mașină magnetică, sau un fluier ori o tobă, sau un drum asfaltat. Aceasta e cultura, și nimic altceva. La așa ceva s-au închinat Europeanii ca unui Dumnezeu, la îndemnul Evreilor și-al tatălui lor, dia-

volul. După mintea acestor noi închinători la idoli, nu-i nimic dacă cineva ucide un om sau un milion de oameni, însă dacă cineva ar sparge o statuie de marmură, - lucrare a culturii Europene, - e rău. Sau dacă cineva pornește un război, și-n război ard sate și orașe, și se înfometează oameni, ori sunt trecute prin foc și sabie popoare întregi, aceasta nu înseamnă nimic, dar cine dă foc unui tablou vechi ori distruge o bibliotecă de milioane de cărți ce-l tăgăduiesc pe Dumnezeu e considerat un sălbatic, e un adevărat atheu, căci a lovit în singurul Dumnezeu al nebunilor albi nesățioși, în zeița culturii” (p. 178)

„... luându-se după cugetele sale greșite și voia sa cea rea, afară de Hristos și împotriva lui Hristos, omenirea:

- a pierit, ostentindu-se pentru pâine și întotdeauna rămânând înfometată;

- a înnebunit, răpind cele străine și niciodată nu s-a îndestulat;

- s-a rușinat certându-se despre ce înseamnă fericirea, dar s-a îndepărtat din ce în ce mai mult de fericire;

- a orbit citind cărți pentru a dobândi mai multă cunoaștere, însă, încărcându-și creierul cu o povară de cunoștințe din ce în ce mai mare, a ajuns și mai lipsită de minte, și mai întunecată, și mai jalnică. Căci era obișnuită să caute pâine, fericire și cunoaștere în afara Părintelui ceresc, împotriva căii și meșteșugului arătat de Hristos. De aici e limpede că războaiele Europene se trag din războiul Europei împotriva lui Hristos; toată foametea și amărăciunea ei vine de la neprimirea hranei propuse de Hristos; toată nefericirea, rușinea și nebunia Europeană se trag de la răsfățata lepădare de